

Betænkningen —, at det af Alle var erkjendt for unaturligt og utidsvarende, at de jordløse Husmænd opstilledes som en særskilt Klasse af Skatteydere. — I Anledning af den i Mindretallets Endringsforslag under Nr. 3 indeholdte Bestemmelse, hvort der henvises til Affordarbejde, udtalte den ærede Ordfører dernæst, at den Slags Arbejde altid var dyrt. Han udtalte dette ganske i Almindelighed uden nogenjomhelst Begrundelse. Jeg vil lige over herfor gjøre den modsatte Paastand gjældende, at Affordarbejde i Reglen er billigst. Det tror jeg kan anses for godtgjort i den almindelige Erfaring, og i alt Fald erkjendes det af praktiske Folk, der ere vante til at lade Arbejder udføre paa Afford. Men derfor tror jeg ogsaa, at man kan være overbevist om, at Sogneraadene ikke vilde afslutte Afford om et Stykke Arbejde, dersom de ansaa en saadan for at være for dyr. Den ærede Ordfører søiede til, at det var en Hæfarad at afslutte Afford om et saadant Stykke Arbejde. Jeg svarer dertil: Nei, det er ikke nødvendigt, at det bliver en Hæfarad. Det beror paa den Maaade, hvorpaa Afforden bliver afsluttet. Vil man slutte Afford uden Videre forud om en vis Betaling for Snekastning paa den eller den Veistreckning, saaledes som man her i Kjøbenhavn slutter Afford om at bortføre Sneen, inden man veed, om der overhovedet vil falde nogen Sne eller ikke, ja, da er det ganske vist Hæfarad. Men naar man tænker sig en Afford afsluttet om Snekastningen paa en vis Del af en Vej, f. Ex. en Trediedel af den, da kan Sogneraadet meget godt ved Affordens Afslutning forbeholde sig, at Snekastningsbyrden paa denne Del af Veien dog skal staa i et vist Forhold i det Hele til Snekastningsbyrden paa de øvrige to Trediedele af Veien, og det kan altsaa meget godt afværges, at der bliver nogen egentlig Hæfarad. — Jeg kan heller ikke se, at Forslaget under Nr. 3, som af den ærede Ordfører udtalt, staa i nogen Strid med Lovforslagets § 3, og endnu mindre, som han ligeledes udtalte, at de, der slutte Afford om Udførelse af nogen Del af Arbejdet, ville faae Betaling derfor to Gange. Det beror paa en ven Misforstaaelse af den ærede Ordfører. De, der forrette Arbejde efter

Arbejdslisterne, faae deres Dagløn derfor. Og, dersom jeg f. Ex. paatager mig ved Affordarbejde at ryddeliggjøre et vist Stykke Vej for Sne, hvorfor jeg faar den afforderede Betaling, men jeg ved Siden deraf bliver opført paa Arbejdslisterne for visse Dage og saa forretter disse mine Arbejdsdage og derefter faar den Betaling derfor, som overhovedet gives for at fæste Sne paa den øvrige Del af Veien, saa bliver der ikke i den Forstand, som den ærede Ordfører mente, Betaling to Gange. Jeg faar vel Betaling to Gange, men ikke for det samme Arbejde, men hver Gang kun for det Arbejde, der for den er udført. — Jeg kan altsaa ingenlunde indrømme, at det i det Hele er upraktisk at vedtage en saadan Bestemmelse som den i Forslaget under Nr. 3 indeholdte, men maa tværtimod fastholde, at, naar den bliver udført af praktiske Mænd og paa en praktisk Maaade, da vil den have til Følge, at saadanne Arbejder blive udførte baade billigere og bedre, end man kan faae dem udførte ved Dagleiararbejde. Den ærede Ordfører taler saa meget om Praxis, men jeg tror, at, dersom han selv var mere praktisk, da vilde han tale anderledes om Sagen, end han gjør.

Ordføreren: I det jeg taler min ærede Sidemand for den sidste velvillige Bemærkning, med Hensyn til hvilken jeg i Dvrigt ikke ser, i hvad Forbindelse den staaer med denne Sag, skal jeg ikke trætte det høie Thing med videre at imødegaa det ærede Medlems Bemærkninger; de vare jo meget ubetydelige. Kun maa jeg indrømme, at det er fuldkommen rigtigt, hvad det ærede Medlem sagde, at Afford om Veiarbejde i Reglen medfører, at Arbejdet bliver billigere udført; men Afford om Veiarbejde og Afford om Snekastningsarbejde ere to høist forskellige Ting. Man veed, hvad der skal gjøres ved Veiene, men man kjender ikke Arbejdets Omfang med Hensyn til Snekastning. Jeg har saa megen praktisk Erfaring, at jeg kjender det fra Kjøbstæderne, hvor vi affordere Snekastningsarbejdet bort; men det er altid meget kostbart, fordi Folk sige: Vi risikere at faae megen Sne, vi maa have god Betaling, og at de i det en-